

Zelený štvrtok A – B – C

Vždy teda, keď budete jesť tento chlieb a piť z tohoto kalicha, zvestujete smrť Pánovu, kým nepríde. (1 Kor 11,26)

Prvé čítanie

Kniha Exodus 12,1-8.11-14

Pán povedal Mojžišovi a Áronovi v Egypte: "Tento mesiac bude pre vás počiatočným mesiacom; prvým mesiacom v roku.

Celej izraelskej pospolitosti povedzte toto: Na desiaty deň tohoto mesiaca nech si každý zaobstará baránka pre rodinu, baránka pre každý dom. Ak je rodina menšia a nevládala by zjesť baránka, nech sa spojí so susedom, čo býva jeho domu najbližšie, podľa počtu osôb; podľa toho si zadovážte baránka, koľko kto zje.

Baránok musí byť bezchybný, jednoročný samček; môžete ho vybrať z oviec alebo kozliat. Budete ho opatrovať do štrnásteho dňa tohoto mesiaca; v predvečer ho celá izraelská pospolitosť obetuje. Vezme sa z jeho krvi a namažú sa ňou oboje veraje a vrchný prah dverí na domoch, v ktorých ho budú jesť. V túto noc budú jesť mäso upečené na ohni; budú ho jesť s nekvaseným chlebom a horkými zelinami.

Takto ho budete jesť: majte bedrá opásané, sandále na nohách, palicu v ruke a jedzte rýchlo, lebo je Pánova Pascha.

V tú noc prejdem egyptskou krajinou a usmrťím všetko prvorodené v Egypte; počnúc človekom až po dobytok. A nad všetkými bohmi Egypta vykonám súd. Ja som Pán. Krv na vašich domoch bude znamením, že v nich bývate. Uvidím krv a obídem vás: nezastihne vás nijaká pohroma, keď budem biť egyptskú krajinu.

Tento deň bude pre vás pamätný a budete ho sláviť ako sviatok Pána; z pokolenia na pokolenie ho budete sláviť po všetky veky.

Druhé čítanie

1. list Korintánom 11,23-26

Bratia a sestry, ja som od Pána prijal, čo som vám odovzdal:

Pán Ježiš v tú noc; keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vďaky, lámal ho a povedal: "Toto je moje telo, ktoré sa obetuje za vás. Toto robte na moju pamiatku!"

Podobne vzal po večeri aj kalich a povedal: "Tento kalich je nová Zmluva v mojej krvi.

Vždy, keď ho budete piť, robte to na moju pamiatku!"

Vždy teda, keď budete jesť tento chlieb a piť z tohoto kalicha, zvestujete smrť Pánovu, kým nepríde.

Evanjelium

Ján 13,1-15

Bolo pred veľkonočnými sviatkami. Ježiš vedel, že prišla jeho hodina, aby odišiel z tohoto sveta k Otcovi. Pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich až do krajnosti.

Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona Iškariotského, aby ho zradil, Ježiš vo vedomí, že mu Otec dal všetko do rúk, a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zoblíkol si vrchné rúcho, vzal ľanovú zásteru a prepásal sa; potom nalial do umývadla vodu a začal učeníkom umývať nohy a utierať ich zásterou, ktorou bol prepásaný.

Prišiel k Šimonovi Petrovi a ten mu povedal: "Pane, ty mi chceš umývať nohy?" Ježiš mu odpovedal: "Teraz ešte nechápeš, čo robím, ale neskôr pochopíš." Peter mu povedal: "Ty mi nikdy nebudeš umývať nohy!" Ježiš mu povedal: "Ak ťa neumyjem, nebudeš mať podiel so mnou." Šimon Peter mu vravel: "Pane, teda nielen nohy, ale aj ruky aj hlavu!" Ježiš mu odvetil: "Kto sa okúpala, potrebuje si už len nohy umyť, a je celý čistý. A vy ste čistí, ale nie všetci." Vedel totiž, kto ho zradí, preto povedal: "Nie všetci ste čistí."

Keď im umyl nohy a obliekol si vrchné rúcho, znova si sadol za stôl a povedal im: "Chápete čo som vám urobil? Vy ma voláte: 'Učiteľ' a 'Pane' a dobre hovoríte, lebo to som.

Keď som vám teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy, aj vy máte jeden druhému umývať nohy. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, čo som ja urobil vám."

Zelený štvrtok – prijatie

Zeleným Štvrtkom nás sprevádzajú tri aspekty:

– *Obrazom umývania nôh učeníkom, vyjadruje evanjelista Ján to, čo charakterizovalo Ježišov život v jeho najväčšej hĺbke, a čo chcel ešte raz zdôrazniť učeníkom pri poslednej večeri. Ježiš si kľaká, aby sa dotkol našich zranených miest, aby urobil to, čo je pre nás dobré – dotýka sa našich nôh, ktoré sa zašpinili prachom zeme, doráňali sa ostňami viny a črepinami zla.*

V Ježišovi, ktorý sa skláňa, skláňa sa sám Boh plný lásky, aby nás očistil. Kto nechá preniknúť takúto lásku hlboko do svojho srdca, toho to ženie k tomu, že chce dávať túto lásku aj ďalej.

– *Spoločne jesť, znamená pre Židov prijatie druhého, splynúť s ním v jedno ... Keď s niekým jem ten istý chlieb, pijem z toho istého pohára, nemôžem mať nič proti nemu. Kristus využíva túto symboliku a posúva ju ešte o krok ďalej, a to v tom, že tentokrát sa on sám dáva v tomto chlebe a víne. Ako chlieb, ktorý je, sa stáva ním a víno prenikne celkom toho, ktorý ho pije, tak Kristus sa v Eucharistii zjednocuje s nami v jedno.*

Pri Ježišovej rozlúčke si ešte zvlášť pripomínáme odkaz jeho lásky. V Ježišovi ešte raz prežívame v zhustenej forme jasne a hmatateľne to, čo konal počas celého svojho života – dvíhal a povzbudzoval ľudí, aby boli sami sebou. Liečil ich rany a ukazoval im ich nedotknuteľnú dôstojnosť. Vracal im život tak, ako to chcel vždy pre nich sám Boh. V podobenstvách sa dotýkal rôznych životných situácií človeka a rozprával im o Bohu tak, že sa im až oči otvárali. V každej Eucharistii sa táto stopa lásky môže zas a zas stať v nás viditeľnou. Je zároveň pozvaním pre nás, aby sme si v živote uvedomovali a premýšľali, aké znamenie našej lásky môžeme zanechať my druhým.

– *Tretí aspekt Zeleného Štvrtku sa ukazuje na Olivovej hore. Boh žiada od Ježiša smrť na kríži. Napriek všetkému strachu a úzkosti odovzdáva sa Ježiš do vôle Božej. Prijatie, to znamená povedať "áno" tomu, čo Boh od človeka vyžaduje, zmieriť sa s vlastným osudom. Cirkev nás pozýva na Zelený Štvrtok bdiť spolu s Ježišom, aby sme neprišli do pokušenia moci, pýchy a zaslepenia, ale ako Ježiš, aby sme prijali Božiu vôľu a tak našli skutočnú vnútornú slobodu. V tomto boji však nemusíme hrať hrdinov. Tak ako Ježiš, smieme aj my mať strach a cítiť samotu. Pri pohľade na Neho môžeme prijať vlastnú samotu a strach a aj tú opustenosť, v ktorej nás nemôže už sprevádzať žiadny človek, a v ktorej nás už čaká samotný Kristus. (A. Grün/M. Reepen, "Heilendes Kirchenjahr")*